Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Procopie

(s.v. 8 iulie / s.n. 21 iulie)

Sfântul mare mucenic Procopie († 303) (s.v. 8 iulie / s.n. 21 iulie):

https://www.academia.edu/43938302/Sf%C3%A2ntul_mare_mucenic_Procopie_303_8_iulie_

https://archive.org/details/sf.-procopie

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-procopie-249993340/249993340

***

Materiale despre Sfântul mare mucenic Procopie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Procopie-(8-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=mucenic+Procopie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Procopie

&&&

Troparul Sfântului mare mucenic Procopie, glasul al 8-lea: Nu de la oameni, ci de la Dumnezeu primind chemare, sfinte, ai lăsat credinţa părintească cea rea şi sluj-

bele cele orânduite şi râvnind după Hristos, ca un al doilea Pavel, ai suferit multe osteneli şi răni. Şi primind acum cununa cea făgăduită, mare mucenice Procopie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii puterea lui Amalec, în pustie, a biruit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce eşti luminat cu bogatele raze ale Duhului, mântuieşte de negura patimilor şi de primejdii pe cei ce cinstesc această sfântă şi purtătoare de lumină prăznuire a ta, Sfinte mucenice Procopie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chemarea ta, Sfinte Procopie, nu a fost de la oameni, ci de la cer te-a vânat Hristos, precum odinioară pe Pavel, făcându-te cu adevărat mărturisitor al patimilor Lui.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În locul ostăşiei celei vremelnice ai luat în schimb ostăşia cea veşnică şi în locul împăratului celui muritor, ai ales a sluji pe Cel Nemuritor, care ţi-a dat Împărăţia cea nestricăcioasă, prea fericite Procopie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Născut-ai pe Cel din fire Ziditor, care cu adevărat ne-a îndumnezeit cu unirea Sa cea mai presus de minte, Născătoare de Dumnezeu, prea lăudată. Pe Acela roagă-L neîncetat să lumineze pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu în înţelepciune...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În mijlocul Crucii prea slăvit ţi S-a arătat ţie Hristos, învăţându-te de faţă pogorârea Sa cea către noi şi pe tine te-a chemat la pătimire.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Locaş şi stâlp ridicându-te pe tine Dumnezeiescului Duh şi fiind plin de râvnă dumnezeiască, ai sfărâmat capiştile demonilor şi idolii cei fără de suflet, Sfinte mucenice Procopie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiindu-ţi făcut trupul şuviţe, ai lepădat hainele cele de piele şi te-ai îmbrăcat cu podoaba nestricăciunii şi aşa ai golit de putere pe vicleanul diavol, mucenice Procopie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăveşte-mă de toată potrivnica năvălire a şarpelui, Maică Fecioară curată şi luminează inima mea, care cu credinţă te măreşte pe tine, Ceea ce eşti fără de prihană.

Irmosul: Nu în înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin dumnezeieştile înălţări către Stăpânul, ai surpat pe tiranul cel trufaş, care se înălţa cu puterea necredinţei, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-ţi-S-a ţie Izbăvitorul, când erai închis în temniţă, Sfinte Procopie, umplându-te de îndrăznire, dându-ţi şi numire pe potriva dobândirii tale plină de daruri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cei ce erau acoperiţi cu negura necredinţei, văzându-ţi chipul tău luminat cu darul cel dumnezeiesc, au luat lumina credinţei prin insuflarea cea dumnezeiască.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu rugăciunea ta cea neadormită, pe mine cel îngreuiat de somnul lenevirii, deşteaptă-mă către zorile pocăinţei şi mă izbăveşte, Stăpână, ceea ce singură ai născut pe Mântuitorul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase; dar noi pe Tine, Unul-Născut, strălucirea slavei Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lumina cuvintelor tale, Sfinte mucenice Procopie, prin sângele muceniciei au adus oaste plecată lui Hristos Dumnezeu şi aceia au moştenit împărăţia cea nemişcată împreună cu tine.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Femeile cele din Singlit, lepădându-se de neam şi de cinstea cea cu mândrie şi alegând a muri pentru Tine, Cuvinte Nemuritorule, s-au arătat părtaşe Singlitului celui de sus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Femeile cele mărite, care au dorit de împărăţia Ta, Mult Milostive, fiind aprinse la suflet cu focul cel dumnezeiesc, au defăimat trupul şi schingiuirea cea fără de milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislind pe Emanuel, Dumnezeu cu trup L-ai născut, spre înnoirea oamenilor, Preasfântă fără de prihană pe Acela roagă-L pururea să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din limba ta cea curgătoare de miere, curgeau învăţături picurătoare de miere şi cu adevărat izbăveau de amărăciunea nedumnezeirii pe cei ce cu bună credinţă alergau către tine, mucenice Procopie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigând tu, mucenice, drept maică dreapta credinţă, ai întors de la păgânătate pe cinstită maica ta cea după trup şi ai adus-o la Tatăl cel Ceresc, prin chinuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tiranul, zgâriindu-ţi faţa ta cu fierul, mucenice, n-a putut mişca tăria cugetului tău, căci era întărită cu dragostea Celui ce a răbdat patimile cu trupul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă Fecioară, în chip de negrăit ai născut pe Sfântul sfinţilor, care pururea sfinţeşte pe cei credincioşi şi cetele mucenicilor le împreunează cu îngerii.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu râvnă dumnezeiască spre Hristos fiind aprins şi cu cinstita Cruce păzit, întărâtarea vrăjmaşilor şi îndrăznelile ai surpat, Sfinte mucenice Procopie şi cinstita Biserică ai înălţat-o, întru credinţă sporind şi luminându-ne pe noi.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorirea dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiindu-ţi zdruncinaţi, grumajii cu greutatea plumbului, mucenice, nu simţeai, căci ai dorit să porţi pe grumajii tăi jugul cel uşor al Celui ce S-a împreunat cu noi, din milostivire.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind de sus darul tămăduirilor, goneşti bolile şi depărtezi de la oameni duhurile cele viclene, mucenice, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primind bătăile cele ca nişte ploi ale vrăjmaşilor, fericite şi tare fiind ars cu focul, ai ars păgânătatea, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din Doamnă nestricată mai presus de fire Se naşte Cuvântul, cel ce toate le zideşte cu cuvântul, vrând să mântuiască din necuvântare pe cei ce prea slăvesc pogorârea Lui cea de bunăvoie.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ars cumplit cu făclii şi împuns cu frigări şi la rănile cele vechi primind din nou zgârieturi şi tare durându-te mucenice, cântai: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dreapta ta, fericite, ai pălmuit întunecoşii obraji ai demonilor şi ai arătat judecătorului celui fără de lege ca să ardă aceasta în jeratic, stându-i împotrivă, mărite şi cântând: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Având temelie nesfărâmată pe Piatra Hristos, prea fericite, te bucurai, mărite Procopie, fiind împovărat cumplit cu pietre, care te uşurau pe tine către bucuria cea fără de greutate, cântând: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată, toate neamurile te fericesc pe tine, Fecioară, precum ai proorocit. Că ai născut pe fericitul Dumnezeu, care face fericiţi pe cei ce urmează poruncilor Lui cu credinţă şi cântă: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreaptă credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vitejeşte câştigând sfârşitul cel dorit de tine, ţi-ai plecat lui Dumnezeu grumajii şi fiind lovit cu sabia, te-ai suit pe sângele tău ca pe o căruţă şi ai alergat în sus către Dânsul, Sfinte mucenice Procopie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Procopie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiasca putere cea atotputernică a Duhului izvorăşti râuri de tămăduiri şi opreşti văpăile patimilor şi taberele cele demonice le îneci, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cei ce săvârşesc cu bucurie sfântă pomenirea ta, izbăveşte-i de toată îngrozirea, de toată boala, de toată primejdia, Sfinte Procopie, cu sfintele tale rugăciuni cele către Domnul şi Ziditorul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ziditorul soarelui şi al stelelor şi a toată zidirea lumină ne-a răsărit nouă, Fecioară, din pântecele tău cel purtător de Lumină. Pe Acela roagă-L neîncetat să lumineze pe cei ce te laudă pe tine.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Muntele cel netăiat, Fecioară, s-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Precum mai înainte a chemat Hristos din cer pe Pavel, aşa te-a chemat şi pe tine către credinţă, Sfinte Procopie înţelepte, ştiind mai dinainte frumuseţea cea dumnezeiască a inimii tale. Pentru aceea, vitejeşte te-ai nevoit, propovăduind patimile şi venirea lui Hristos către oameni, prea fericite.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Nădejdea creştinilor, Preasfântă Fecioară, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu, celui pe care L-ai născut mai presus de înţelegere şi de cuvânt, împreună cu Puterile cele de sus, ca să ne dea iertare de păcate şi îndreptare vieţii, nouă tuturor, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te mărim pururea.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Po-dobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim,

Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mieluşeaua cea neîntinată, văzându-şi Mielul şi Păstorul mort, Spânzurat pe Cruce, tânguindu-se, zicea, văitându-se ca o maică: cum voi suferi smerenia Ta cea mai presus de cuvânt, Fiul meu şi patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeu?

Sinaxar

În această lună, în ziua opta, pomenirea Sfântului marelui mucenic Procopie.

Stih: Se părea Procopie, că prin plecarea grumazului zice,
Taie-se, căci înşelăciunii jertfă nu voi aduce.
Procopie în a 8-a zi
De sabie se săvârşi.

Acest mucenic al lui Hristos, a fost pe vremea lui Diocleţian, trăgându-se din cetatea Elia, adică din Ierusalim. Născut din tată bine credincios, ce mărturisea pe Hristos, anume Hristofor şi din maică necredincioasă anume Teodosia care era slujitoare de idoli.

Pe care după moartea tatălui său aducându-l ea la Diocleţian care petrecea în Antiohia, l-au făcut duce Alexandriei. Care luând poruncă de la împăratul să muncească pe creştini, dacă a purces pe cale spre Alexandria, fără veste se făcură pe cale tunete şi fulgere, şi auzi un glas de la Cer, chemându-l pe nume, Neania; căci acesta îi era numele cel dintâi. Şi-i mustra calea, şi-l înfricoşa cu moarte, căci mergea să se lupte cu Dumnezeu, asupra creştinilor.

De aceea rugându-se sfântul ca să i se arate mai aievea cela ce-i grăia, i s-a arătat o Cruce în chipul cristalului, şi glas s-a făcut de la cruce zicând: Eu sunt Iisus cel răstignit, Fiul lui Dumnezeu. Şi învăţându-l toată taina orânduielii credinţei noastre, se întoarse la Schitopoli, şi porunci de-i făcu o Cruce de aur şi de argint, după chipul ce i se arătase. Deci, îndată ce s-a gătit Crucea, s-a arătat pe ea închipuite trei icoane, având scriere evreiască, care arăta ale cui sunt icoanele; căci deasupra scria: Emmanuil, iar de o parte, scria Mihail, şi de altă parte, Gavriil. Deci Procopie închinându-se şi sărutând Crucea şi icoanele cele de pe dânsa, s-a întors în Ierusalim.

După aceea făcând izbândă mare asupra saracinilor, îl silea muma sa să aducă jertfă de mulţumire la idoli; iar el se vădi în cine crede, şi numaidecât a fost pârât de

muma sa la împăratul că este creştin, şi împăratul a trimis poruncă la Ulchie ighemonul Chesariei Palestinei, ca să cerceteze pe sfântul şi fiindcă sfântul nu s-a plecat ca să jertfească la idoli, a fost bătut cumplit de către dânsul, şi băgat în temniţă mai mult mort; dar a fost slobozit din legături prin arătarea Domnului şi numit Procopie în loc de Neania.

După aceea l-a dus la capiştea idolilor, şi acolo surpând prin rugăciunea sa idolii care cu prea mărire prefăcându-se în apă s-a vărsat afară pe uşă. Deci, văzând minunea aceasta, trase la credinţa în Hristos pe ostaşii a două căpitănii, cu tribunii lor, anume Nicostrat şi Antioh şi douăsprezece femei singlitice, împreună şi cu maica sa Teodosia, care a crezut în Hristos prin minunea cea mai sus arătată.

Dintru care ostaşilor li s-au tăiat capetele, iar pe dânsele le-au muncit fără nici o milă, şi le tăiară sânii, şi le sfredeliră subţiorile cu sfredelul, şi le-au tăiat capetele, şi aşa au luat cununa muceniciei.

Apoi fu adus sfântul la întrebare de Flavian ighemonul, care poruncind oarecărui Arhelau, să-i dea cu sabia în pântece, şi el repezindu-se ca să facă aceasta, căzu mort la pământ.

După aceea întinseră pe sfântul şi-l strujiră, şi-l puseră pe jeratic de foc de-l arseră, şi-i turnară oţet peste arsuri, apoi primind în mâinile sale foc şi tămâie, îl ţinu nemişcat, ca să nu li se pară păgânilor că risipind focul a făcut jertfă la idoli; pe urmă după acestea toate, a fost spânzurat şi strujit şi legat de mâini, şi vrând să-l arunce într-un cuptor ars, el îl stâmpără şi-l răci cu semnul Crucii.

După aceea îşi luă sfârşitul de sabie, şi tăindu-i-se grumazii, se sui încununat la Cer.

Deci se săvârşeşte praznicul lui în Biserica sa mucenicească ce se află aproape de Helona, şi se numeşte Condilion.

Tot în această zi Sfânta Teodosia, maica Sfântului Procopie, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: De nevoitor fiind Teodosia născătoare
A grăbit prin sabie a fi şi de nevoinţe purtătoare.

Tot în această zi, Sfintele douăsprezece femei singlitice, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: De două ori câte şase tinere de bun neam sabia a omorât,
Care pe slavele cele pământeşti, gunoaie le-au socotit.

Tot în această zi, Sfinţii doi tribuni Antioh şi Nicostrat, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Nicostrat zice, voi suferi tăiere capului meu.
Iar Antioh, dar ce? Au doară nu am cap şi eu?

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.